

## Džbán na pivo

### František Galík 9.B

Kdysi dávno, když naši rodiče byli ještě malí, bylo zvykem, že děti chodili tatínkům se džbánem pro pivo samy. Moje mamka takhle byla vyslaná ještě před tím, než začala chodit do školy. Můj děda – její otec – jí dal tříkolku, baterku na řídítka a dva keramické džbány naplněné studenou vodou, aby pak následná tekutina nezteplala. Na první jízdě byla tajně pronásledována, co kdyby nápoj okusit chtěla. Světe div se, ani pěny se nedotkla. Vždy svědomitě pivo doručila.

Toto se nedá říct o skupinkách chlapců, kteří dostávali stejný úkol. Když jich bylo tolik najednou, pokaždé se našel někdo, kdo by dostal nápad pivo ochutnat. Poprvé přirozeně měli strach, co by si asi doma pomysleli, Jenže po pár pokusech si toho pořad nikdo nevšiml, začali tedy upíjet více a také další hoši se připojili. Občas domů přinesli jenom poloprázdný džbán, ale i přes častý údiv rodičů vždy našli nějakou výmluvu a téměř jistému trestu se vyhnuli. Mezi časté výmluvy patřil například bludný kořen, drn na louce, vítr, kamarád anebo i samotný hostinský.

Nemohlo to ale fungovat navždy, jednoho dne se chlapcův tatínek rozhodl, že to blíže prozkoumá. Domluvil se s tatínkem jiným, aby hochy poslal do hospody. Mezitím on sám čekal v podniku. Vše probíhalo tak, jak mělo. Pivo bylo slušně převzato a určitě hostinský žádnou chybu neudělal. Vstal a šel za nimi směrem domů. Už si začínal myslet, že opravdu mluvili pravdu, když tu najednou jeden z kluků něco pronesl a najednou džbán začal kolovat z ruky do ruky. Nemohl tomu uvěřit, po chvíli pozorování zrudl a vyřítit se na skupinu. Při takovém návalu strachu sebou provinilci škubli tak moc, že se ucho utrhl a džbán se na zemi roztříštil. Děti se velmi rychle rozběhly do všech stran, ať už domů, anebo jinam. Onen syn se o útěk také pokusil, nevyšlo to.

Domů byl odtažen za ucho, maminka již tušila, co se děje, a připravila vařečku. Čekal ho dlouhý, naučný proslav o tom, jak se má chovat a že když bude pít pivo, bude mít velké břicho a změkne mu mozek. Jako odpověď na jeho výmluvy se pouze dočkal plácnutí. Chuť na hořký nápoj ho brzy přešla. Inu – tak dlouho se chodí se džbánem pro vodu (pivo), až se ucho utrhne.

